

O b s a h tohoto čísla:

O vztahu mírového hnutí k německé otázce i dalších problémech
/Vlastimila Tesařová/

Vlastimila Tesařová

O v z t a h u m í r o v é h o h n u t í k n ě m e c k é
o t á z c e i d a l š í c h p r o b l é m e c h

Jsouc /coby "žena vzdělaná v dějinách dělnického hnutí" - srovnej Jaroslav Šabata, O demokratickou a revoluční identitu levice našich dnů, Diskuse č.26, str.15/ "vyvolána", pokusím se zformulovat svůj názor na problém vztahu současného mírového hnutí k německé otázce k o m p l e x n ě . To znamená, že budu postupovat v souladu s požadavkem J.Š.: "Pochopit správně příčinnou souvislost německé a evropské otázky předpokládá komplexní přístup k jevům mezinárodního politického života" /tamtéž str.10/. Dále to znamená, ^vpůjdu na věc "od lesa", protože jinak si s touto otázkou, "která tříbí duchy" /tamtéž str.12/, poradit ani nedovedu.

V první řadě se domnívám, že výchozím bodem j a k é h o k o l i současného opozičního politického programatického myšlení by měla být odpověď na otázku, zda existující socialistické země /země "reálného socialismu"/ považujeme přes všechny jejich nedostatky a deformace za země skutečně socialistické s reálnou perspektivou dalšího pozitivního vývoje. Já osobně nejsem stoupencem názoru, že "socialistický experiment ztroskotal" a že je třeba hledat nějaké jiné východisko ze současné celosvětové společenské krize než východisko socialistické. Také si nemyslím, že by se země tzv. reálného socialismu měly vrátit ve svém vývoji zpět ke kapitalistické formaci a provést socialistické revoluce znovu a lépe. Jsem naopak toho názoru, že existující socialistické země socialistickými skutečně jsou, že však jde o socialismus v jeho počáteční fázi a že k dosažení jeho rozvinuté podoby v celosvětovém měřítku potřebuje lidstvo ujít ještě velmi dlouhou cestu - cestu zahrnující několik generací.

Za druhé si myslím, že je třeba vypořádat se s otázkou příčinné souvislosti mezi hrozbou celosvětové válečné katastrofy a charakterem existujících společensko-ekonomických formací. Víím, že mi bude /zase jednou/ vytýkáno lpění na "zastaralých schématech", přesto však řeknu otevřeně svůj názor: Uplynulých čtyřicet let poválečného vývoje